

Babica moja.

Ej, babica moja,
kaj premišljuješ?
Kaj malemu Vidku
pripoveduješ?
Da je pomlad že,
pisan že breg,
in da je solnce
stajalo sneg?

Vpraša naj sam
nežne cvetice,
svoje pogleda
cvetoče naj lice,
vpraša naj tiho
došle spet ptice! —
Saj mu pove vse
pisano polje,

živo srce
vse mu pove,
vse povedó mu
sinje vodé. —
Naj gre med rože
zelenih trat,
pa mu zakličejo:
Zdaj je pomlad!

V. Vošnják

V Ragov log!

V Ragovem logu že ptičke pojo,
v Ragovem logu že rože cveto —
juhé!

Tjakaj v zeleni log grem tudi jaz,
da se mi zjasni otožni obraz —
juhé!

Vanj je že zdavnaj dospela pomlad,
prišla v zeleni je log vasovat —
juhé!

Tamkaj pomladne bom pesemce pel,
tamkaj bom ukal in vriskal vesel —
juhé!

Bogumil Gorenjko.

